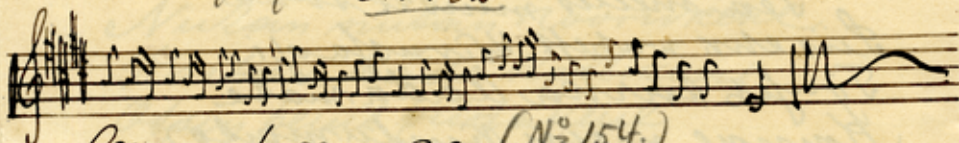

Oma julgust juhatajaks
 Oma waprust walmastajaks
 Siis kui sõidam sõdaie
 Wõidam kohe waeluaf
 Siis faab paika Pärnu randa
 Äu afel Harju randa
 Wõidust ka Wiiru randa
 Tublit kodu Äu saha

Wiiru Jakobit

737 N. 182. Mark Silber 23

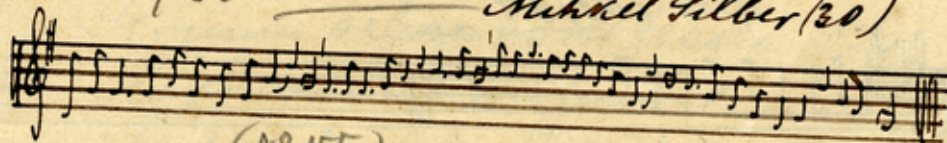

Loidan üle wälja (N. 154.)

Üle laane lageda
 Loidan üle nurme nõlwa
 Kallikeste waa tawia
 Hobu lenda linna küral
 Tuhad helje tuntu
 Mäl kõrwal weiksl kinged
 Küllalt saad sa puhata
 Teal mu sinu silmale
 Toob sul õige maitsewat
 Kannab heinu kaeru
 Pehmele pilul siitab

Lõisele saanikene
 Pilitatut tee sul all
 Ootab ootab kallikene
 Võõru silma pisaral
 M. Silber W. Jakobit
 ii. v. Rannere l.

738 N. 183. W. Jakobit
 Mikkel Silber (30)

(N. 155.)

Lapselõwe õune kerged tiivad
 Kandis mind weel ena sülesse
 Kus on paradisi rahu wiivad
 Kellest süda ikka sülesse
 2. Tõuna kandis viimespühaleks
 Oma armastusest õnnus hing
 Ei mind kõrwal vedanud ükski wägi
 Tõrmist läbi leudsinis kui lind
 Laatus sola sürikes mu põue
 Puhkust armust palged punasid
 Hingel üles ärkas pühe püel
 Meel ja süda sulle soowisid
 Sulle woolas sünte weri soomhes
 Õnnel kõrgest hing sul palwetas
 Ei ma ial ära wäsinud ootet
 Kuisu palgeid kurbolus kahwates